

PUBLICACIÓ MENSUAL

DE LA M. P. F. AVINYÓ

estel

Any I

Avinyó, març de 1936

Núm. 3

PÒRTIC

Vivim actualment, no sols a Espanya sinó que per a tot Europa, hores de vertadera transcendència històrica.

L'exaltació de les masses per una part i per l'altra l'atenció temorenca de l'observador assenyat són els bàndols únics en què podríem dividir els habitants del nostre Continent europeu.

Les excessives concomitàncies de la França amb els Soviets i el patriotisme exagerat dels nacional-socialistes alemanys, deixant apart l'actual conflicte italo-abissini, són jocs tan perillosos que el dia menys pensat podrien portar-nos complicacions internacionals molt pitjors, encara, que les de l'última guerra mundial.

L'òrgan director de la política internacional de gairebé tots els Estats del món, la Societat de Nacions, resident a Ginebra, no volgué admetre un dia al Papa, portantveu suprem de tots els corrents espirituals, i, en canvi, més tard, per conveniències polítiques de la França laïcista, s'hi admeté en el sí a Rússia i amb ella tot el bagatge de les seves idees dissolvents.

A Alemanya, per un exaltat amor de pàtria, es vol crear pel partit hitlerià un déu i una religió exclusius per a ells; déu i religió superiors, inclús, als del catolicisme.

El catolicisme, doncs, i amb ell el Déu únic vertader, són perseguits més o menys, clarament, en tot Europa. A Espanya lluiten en les hores presents els deistes i els sense Déu. A Europa, la Societat de les Nacions, representant en molts aspectes el sovietisme rus, a Déu li sobra com a Alemanya per a voler-se'n crear ella un de propi. Déu, amo del món, llençat de la societat. Europa, capdavantera de la civilització, cap a la ruïna, com a càstig de Déu.

Demanem a Déu que s'apiadi de la pobra Europa, que no tardi el dia en què tots els governants l'adorin públicament, car Ell és l'amo de la família, dels pobles i de la societat.

ESPLAIS LITERARIS

El conte de les tres cabretes i el llop

Una vegada hi havia una cabreta que tenia set cabridets i ella se'n va anar a buscar menjar per ells i els va dir que no obrissin a ningú.

Al cap d'una miqueta hi va anar el llop, va trucar, i va dir: —Cabretes, sóc la vostra mare que us porto menjar. I les cabretes van contestar: —Fes sortir la poteta. El llop la féu sortir i com que les cabretes van veure que la tenia negra, van respondre: —No ets pas la nostra mare sinó que ets el llop.

Llavors el llop, tot corrent, se'n va anar cap a un molí i mentre el moliner estava distret es va rebolcar per sobre la farina i altra vegada se'n va anar a trucar; les cabretes en sentir els trucs varen tornar a dir: —Fes sortir la poteta. En veure que era blanca varen obrir i el llop, en un obrir i tancar d'ulls, es va empassar amb molta golafreria a totes les cabretes menys el cabridet petit que tingué temps d'amagar-se sota el rellotge.

Quan la mare arribà, va dir al cabridet: —On són les altres cabretes? I ell tot espantat va contestar: —El llop ha vingut i se les ha menjades. Ella tota enfadada va marxar i tot seguit va veure el llop que dormia, i ella que si, se'n va anar cap a casa seva a buscar les tisores, agulla i fil. Quan va tornar a ésser allà on jeia el llop li va obrir el ventre i van sortir les cabretes de la panxa de la mala bèstia, totes contentes en tornar a veure la seva mare. I llavors van omplir la panxa del llop de pedres, li van cosir i se'n van anar.

En despertar-se el llop, com que tenia molta set se'n va anar a un pou, i com que aquest era de molta fondària i l'aigua un xic avall, s'hi abocà i se'n va anar al fons quedant ofegat.

Aquesta és, volguts companys, la fi de tots aquells que fan malifetes; tard o d'hora les paguen.. i ben cares.

Josep Rodelles (10 anys)

L'Anunciació

El dia 25 de març és el dia de l'Anunciació. Això vol dir que farà anys que l'arcàngel Sant Gabriel es va aparèixer a Maria Santíssima, mentre feia oració i li digué aquestes paraules: «Déu vos salve, plena de gràcia» Maria San-

tíssima digué que era ella l'esclava del Senyor.

En aquesta diada pensem en la Mare de Déu. Ella és la Mare de Jesucrist. Aquell que un dia va morir per tots nosaltres.

Josep Perarnau

L'elogi d'un bon company

—El més important per a un noi i un jove és anar amb un bon company. Ja diuen que aquell que troba un bon company troba un tresor. Un bon amic t'ajuda, et dóna bons consells i t'ensenya a obrar bé. Busquem-nos, doncs, tots un bon company i així el dia de demà serem homes de profit.

Genís Oliva

—Tenir un bon amic que t'ensenya a fer el bé i a dirigir-te en el camí del cel és una cosa que ara

tots nosaltres hem de procurar. Tingueu sempre present aquell exemple de les pomes. Si en una panera hi ha una poma podrida i n'hi poseu de bones, la podrida farà tornar dolenta a les bones i no les bones faran tornar bona a la podrida. Això vol dir que no hem d'anar amb mals companys perquè ens passaria el de les pomes. No hem d'anar amb aquells que es barallen, roben i no volen creure els pares. Perquè aquests són mals companys.

Josep Berenguer

La nostra excursió a Sant Marçal

Serien les dues del dia 20 del mes passat, quan tots els alumnes del Col·legi ens dirigírem a Sant Marçal a celebrar el dijous llarder.

Un cop hi arribàrem vam anar a veure com un home treballava en un lloc prop de l'ermita. Allà vegérem uns caps de mort, que segons digueren, es creu que tenien uns 2.000 anys. Després anàrem a la font, i a collir unes quantes pinyes, i ens en tornàrem cap al tard al poble contents i alegres d'haver-nos instruït i d'haver passat una tarda divertida.

Josep Llobet

—El dijous abans de Carnaval, vam anar a Sant Marçal i poguérem veure com un home descolgava morts, ensenyant-nos, entre altres coses, un cap que era ple de terra i deien si tenia uns 2.000 anys. Allà

també hom podia veure com unes arcades d'on havien ja tret ossos, tots d'aquell temps. Després de berenar i jugar una estona vam guarnir l'auto i així arribàrem a casa tots contents.

Ramir Herms

—El dia que vam anar a Sant Marçal disfrutàrem molt. En arribar en aquest lloc vam anar prop de l'església, on hi havia un home que treia terra i ens va ensenyar uns caps de mort i uns trossos d'olla que segons ens digué eren molt antics. També hi havia com una mena de sepulcres i en un d'ells s'hi veia per un cantó un tros de cap i per l'altre l'os del peu. També vegérem unes vaques que pasturaven per aquells camps. Després menjàrem i jugàrem una estona, esperant un altre dia poguer fer una nova excursió.

Valenti Casals

Els infants crítics

Com diem en la crònica del mes passat, el dia de la Candelera feren una vetllada les alumnes del Col·legi de Missioneres de Crist Rei.

Mireu la crítica d'alguns petits però atents espectadors:

—Comença la vetllada amb la cançó de «Cinco letras son vocales», que ho cantaren els petits, fent-ho anar molt bé.

També fou molt bonica «Las travesuras de Juana», sobresortint, entre altres, les senyorettes L. Berenguer i B. Gil.

Després feren «El camí del cel» que figurava una família, uns rics i els altres pobres, i acabà que els rics se'ls cremà la casa com a càstig de Déu per no haver volgut ajudar com cal la seva cosina pobra.

També feren «La malaltia de la lilí»,

que féu riure molt, especialment la senyoreta C. Farré que feia de masovera i la lilí era un gosset, al qual una sonàmbula el volia curar.

La vetllada acabà amb la cançó de «Plou i fa sol».

Josep Morral Herms (12 anys)

—Diumenge, diada de la Candelera, a dos quarts de cinc de la tarda, me'n vaig anar a comèdia, la qual m'agradà molt.

En primer lloc sortiren els petits col·legials cantant «Cinco letras son vocales», fent molta gràcia aquesta cançó perquè mentre els uns feien una cosa els altres en feien una altra.

També m'agradà «El camí del cel», en la qual es veia castigada la riquesa per no haver volgut ajudar com calia a la pobresa.

Demés, també m'agradà «Las travesuras de Juana», on es veié la traïció i noblesa de cor dels diversos personatges.

Josep Ció (12 anys)

CRÒNICA PARROQUIAL

Millora. — El Sant Crist de la parròquia que estava al capdavall de l'església, al costat de l'altar major, ha estat traslladat, per a major facilitat dels fidels, a la nau dreta, a l'entrar. Les despeses del canvi, domàs del fons, escales de marbre i barana, han estat pagades per una família devota. Tant a ells com als donants de les tovalloles i demés, que el Crist Crucificat els hi pagui en escriu.

Canvis de Juntes. — El dia 8 del mes proppassat fou renovada la Junta de les Filles de Maria de la Parròquia, en la forma següent: Presidenta, Maria Costa; Vice-Presidenta, Antònia Perarnau; Secretària, Mercè Coll; Vice-Secretària, Serafina Guiteras i Tresorera, Eulàlia Palat.

També els avantguardistes, en data recent, han elegit la seva Junta per a l'any 1936, essent President, Pere Herms; Vice-president, Jaume

Comes; Secretari, Pere Oller; Vice-Secretari, Josep Morral; Tresorer, Valentí Ubals; Vice-Tresorer, Indaleci Costa.

Regal. — La família Crusellas, de Barcelona, ha regalat per a l'esbarjo de tots els infants una magnífica màquina de cinema. En nom de tots ells els hi donem les més sinceres gràcies, desitjant que el seu gest trobi imitadors, ara que és necessari més que mai treballar per a la seva formació.

Cercle d'Estudis. — Es recorda a tots els fejecistes que d'aquí nou avís, el cercle d'estudis que es feia els dijous al vespre, es tindrà els diumenges, a les onze del matí, tractant-se de veritats apologetiques. Els temes que es discutiran en els quatre diumenges vinents seran: Existència de l'ànima, la seva immortalitat, necessitat d'una religió i quina és la religió vertadera.